

Drogi Melomane,
zapoznaj się z zasadami bezpiecznego
zwiedzania i udziału w wydarzeniach
w Filharmonii w Szczecinie

W razie choroby zostań w domu!

Przygotuj się do wizyty

Przynieś wypełnione
oświadczenie
(do pobrania na stronie
www.filharmonia.szczecin.pl)
lub wypełnij je na miejscu

Dezynfekuj dłonie

Przybądź wcześniej

Zachowaj bezpieczny
odstęp

Stuchaj komunikatów
obsługi

Po wydarzeniu poczekaj na
swoją kolej do wyjścia

Kurtkę zostaw w samochodzie
lub zabierz ją na salę

zasłaniaj usta i nos

Zapewniamy

Koordinację ruchu gości
w celu uniknięcia
zgrupowań

Zwiedzanie w grupach
max. 15-osobowych

Dodatkowe przejścia
na parking

Regularne dezynfekowanie
pomieszczeń i powierzchni

Miejsca dla publiczności
ograniczone zgodnie
z wytycznymi GIS-u
i MKiDN-u

Wejście do sali otwarte już
1 h przed wydarzeniem

Szanowni Państwo,

w trosce o Państwa bezpieczeństwo po zakończeniu
koncertu prosimy o kierowanie się do wyjścia zgodnie
z oznaczeniem sektorowym widocznym na drzwiach
sali koncertowej.

Kolejność oraz kierunek wskaże obecna na sali obsługa
widowni.

FILHARMONIA
SZCZECIN

Filharmonia
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie
ul. Małopolska 48
70-515 Szczecin

www.filharmonia.szczecin.pl

Mecenas roku:

Górnictwo i Energetyka
Konwencjonalna S.A.

Główny partner:

BMW
Bońkowscy

Partner koncertu:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie – Miejska Instytucja Kultury
współprowadzona przez Ministerstwo
Kultury i Dziedzictwa Narodowego

FILHARMONIA SZCZECIN BRZMI DOBRZE

PROGRAM

SEZON 2020_2021

GRANDIOSO FAURÉ | ROUSSEL | ROTA

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

Benedetto Lupo fortepian

Tito Ceccherini dyrygent

W programie:

GABRIEL FAURÉ

Suita „Masques et bergamasques” op. 112 [15']

- Overture: Allegro molto vivo
- Menuet: Tempo di minuetto. Allegretto moderato
- Gavotte: Allegro vivo
- Pastorale: Andantino tranquillo

ALBERT ROUSSEL

**Fragmenty symfoniczne z baletu-pantomimy
„Le Festin de l'araignée” („Uczta pająka”) op. 17 [15']**

1. Prélude
2. Entrée des fourmis
3. Danse du Papillon
4. Ecllosion et danse de l'Éphémère
5. Funérailles de Éphémère
6. La nuit tombe sur le jardin solitaire

NINO ROTA

Concerto soirée na fortepian i orkiestrę [20']

- Valzer Fantasia: Tempo di valzer tranquillo
- Ballo Figurato: Allegretto calmo con spirito
- Romanza: Andante malinconico
- Quadriglia: Allegro con spirito
- Can Can: Animatissimo – Meno mosso

Benedetto Lupo

Uznany przez międzynarodowych krytyków za jednego z najwybitniejszych i najciekawszych talentów swojego pokolenia, zyskał światowe uznanie w 1989 roku po zdobyciu - jako pierwszy Włoch - brązowego medalu na VIII Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Van Cliburna.

Sukces ten szybko zaprowadził pianistę na największe sceny koncertowe świata i pozwolił na nawiązanie współpracy z czołowymi dyrygentami i orkiestrami.

Bogaty dorobek nagraniowy pianisty obejmuje m.in. uznaną wersję Concerto soirée Nino Rota nakładem wytwórni Harmonia Mundi (nagrodzone m.in. Diapason d'Or).

Benedetto Lupo jest kierownikiem mistrzowskich kursów fortepianowych w słynnej Accademia Nazionale di S. Cecilia w Rzymie oraz prowadzi kursy mistrzowskie na całym świecie.

Tito Ceccherini

Jeden z bardziej uznanych dyrygentów włoskich, ceniony za niezwykłą klarowność swoich interpretacji i wszechstronność podejścia do muzyki. Jest uznanym interpretatorem współczesnego repertuaru oraz klasycznych dzieł XX wieku: od Bartoka, Debussy'ego i Ravela po Schoenberga, Weberna i Ligetiego.

Najbliższe plany Maestro to debiut w Theatre Basel (Verdi: Traviata) i powrót do Opernhaus Zurich (Poulenc: Dialogi karmelitańskie), Opery we Frankfurcie (Ronchetti: Inferno), Teatro La Fenice w Wenecji (Sciarrino: Luci mie traditrici), a także koncerty z Orkiestrą Symfoniczną RAI w Mediolanie, z orkiestrami symfonicznymi w Donaueschingen, Essen i Freiburgu.

Nagrania Tito Ceccheriniego (dla Sony, Kairos, Col legno, Stradivarius itp.) zostały wyróżnione nagrodami Choc de Monde de la Musique, Diapason d'Or i Midem Classical Awards.

FAURÉ | ROUSSEL | ROTA

Zupełnie nieoczekiwanie najmniej oryginalne dzieło siedemdziesięcioletniego Gabriela Fauré (1845–1924) – „Maski i bergamaski” (1919) stało się jednym z bardziej popularnych jego utworów. Napisana na zamówienie księcia Monako Alberta I suita orkiestrowa składa się z czterech części, z których pierwsze trzy (Overture, Menuet, Gavotte) są zapożyczone z wcześniejszych kompozycji. Oryginalne jest tylko finałowe Pastorale – spokojne i pełne uroku spojrzenie na wiejski krajobraz.

Tytuł nawiązuje z jednej strony do masek z włoskiej commedia dell'arte, z drugiej zaś – tańców z okolicy Bergamo. Fauré spogląda ze współczesnej sobie perspektywy na kulturę klasycyzmu; mamy przedziwne wrażenie, że to sam Mozart naśladuje francuskiego kompozytora. Jego styl, lekki i niewymuszony, sugeruje jednak możliwość głębszego rozumienia świata. (15')

O siedem lat od dzieła Fauré jest młodszy balet Alberta Rousse-la (1869–1937) „Uczta pająka” („Le festin de l'araignée”, 1912) – dzieło wyraziście impresjonistyczne, wyrastające z tradycji Debussy'ego, o bogatej i pełnej innowacji orkiestracji, a także wyrafinowanej i lekkiej kolorystyce. Orkiestra liczy tu zaledwie trzydziestu muzyków.

Oto pająk oczekuje w ogrodzie na swoje ofiary, zastawia na nie sieci i czeka na obfity posiłek. Wyrafinowane użycie barw i rytmu tworzy owadzi mikro-dramat: jętki, mrówki, przerażające modliszki... wreszcie sam pająk. Wszystkie żyjątka otrzymują swoją błyskotliwą i dowcipną muzyczną charakterystykę. Z trwającego niewiele ponad pół godziny baletu kompozytor zestawiał o połowę krótszą suitę, składającą się z sześciu części: Preludium – Wejście mrówek – Taniec motylka – Rozkwit i taniec jednodniowych much – Ich pogrzeb – W samotnym ogrodzie zapada noc. (15')

Nino Rota (1911–1979) jest nam doskonale znany jako autor znakomitej muzyki filmowej. Inne dzieła Rota pozostają nieco na uboczu. Tym bardziej warto poznać fortepianowy Concerto soirée (Koncert wieczorny, 1962), daleki od poetyki klasycznego czy romantycznego koncertu, bliski za to w swym zamyśle i charakterze muzyce filmowej Rota. Kompozytor zbliża się tu do eleganckiej muzyki salonowej, tworzy pastisze dziewiętnastowiecznych tańców, takich jak walc, polka czy kankan.

A jednak słychać wyraźne pokrewieństwo z muzyką Chopina czy Saint-Saënsa, a nawet Rossiniego... Rota zresztą sam mówił, że starał się wyrazić w muzyce odrobinę nostalgii, sporą dawkę humoru i optymizmu i dzięki tym cechom chciałby być zapamiętany. (20')